

یه که مین مالپه‌ری کوردی تایبته به پرسیار و وه‌لامی شه‌ری

گه نجینه‌کانی

مانگی ره‌مه‌زان

ئاماده‌کردنی

مدار الوطن

وه‌رگی‌رانی

ستافی مالپه‌ری به‌هه‌شت و وه‌لامه‌کان

ba8.org - walamakan.com

تہفسیری نوور

بسم الله الرحمن الرحيم

سو پاس و ستایش بو خوی گه وره ، وه درودو
سلاو له سهر گیانی پیغمبه ری خوا ، وه له سهر
خیزان و کهس و کاری ئیماندارو هاوه لان و شوین
که وتوانی تا روژی دوايي.

گهر خه لکی که سانیکي که مته رخه م
له کاروباری دنیادا به گه مژه و بیعه قل له قه لم
بدن ، ئه واه پیشتره که هه مان وه سف به کار بین
بو که سانیک که که مته رخه می ده که ن
له کاروباری دینی و دوا روژدا ؛ چونکه دوا روژ
زور باشر وخیر تره وژیانیکی نه براوهی هه تا
هه تاییه .

گه نجینه کانی مانگی ره مه زان

جا هه ندی له و گه نجینه و مرواریانه بریتین له:

گه نجینه یه کهم: لیخو شبوون بو کهسانی

رۆژوو هوان:

ئه مه گه نجینه یه که پیغه مبهری ئازیز ﷺ

موژده ی پی داوین وله باره یه وه ده فهرمویت: (من

صام رمضان ایماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من

ذنبه).

واته: هر که سیک مانگی ره مه زان

به رۆژوو بیته و باوهری به وه هه بیته خودا واجبی

کرده له سهری و چاوه پروانی پاداشت و هر گرتنه وه

بیته ئه و خودا له تاوانی پیشووی خوش ده بیته.

جا مانای (ایماناً) واته: باوهری به وه هه بیته

خودا واجبی کرده له سهری.

گه نجینه کانی مانگی رهمه زان

وه مانای (واحتساباً) واته : چاوه پروانی
پاداشت وهرگرته وه بیټ .

ئه ی ئه و که سه ی تاوان باری شانی قورس
کردویی ، ئاگاداری ئه م گه نجینه به و دهستی پیوه
بگره و له کیسی خوټی مه ده ، بیر بکه ره وه گهر
ئه م گه نجینه ت له ده ست بچی چ کاتیکی به دهستی
دینیته وه ، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه تی:
[رغم أنف رجل دخل عليه رمضان ثم انسلخ قبل أن
يغفر له] (صححه الألباني في صحيح سنن الترمذي
ومشكاة المصابيح).

واته: بی ده سه لاتی و سه رشوړی بو که سیکی
مانگی رهمه زانی به سه ردا هات و کوټایی بیټ
پیش ئه وه ی خوا لیی خوش بیټ.

گه نجینه کانی مانگی رهمه زان

گه نجینهی دووهم: لی خوش بوون لهو
کسانهی کهنوئژی تهراویح وشه نوئژی تیدا
دهکهن :

ئه مه گه نجینهی دووهمه کهناته واوی وکهلینی
رؤژوو پر دهکاته وه ، خدا رؤژووی کردووه
به عباده تی رؤژ ، ونوئژی تهراویحی کردووه
به عباده تی شه و ، و بو ههر دوکی لیخوش بوونی
داناوه پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : (من قام
رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه)
(متفق علیه) واته: ئه وهی شه وانی رهمه زان به شه و
نوئژ زیندوو بکاته وه، وباوه ری پی هه بیّت
وبه ئومیدی پاداشته وه ئه و کاره بکات ئه ووا خوا له
تاوانه کانی پیشووی خوش ده بیّت.

وه ابن رجب ده لیت: (واعلم أن المؤمن يجتمع

له في شهر رمضان جهادان لنفسه: جهاد بالنهار
على الصيام، وجهاد بالليل على القيام، فمن جمع
بين هذين الجهادين، وَفَىَّ بحقوقهما، وصبر عليهما،
وَفَىَّ أجره بغير حساب) لطائف المعارف لابن رجب ص ۱۸۳ .

واته: بزانه و ئاگاداربه کهسی باوه‌ردار
له مانگی رهمه زاندا دوو جیهادی بۆ خودی خوی
هه‌یه: جیهادی‌ک به‌رۆژ که‌ئه‌ویش به‌رۆژو گرته،
و جیهادی‌کی تریان به‌شه‌و ئه‌وه‌شیان شه‌و نوێژ
کردنه، هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌م دوو جیهاده‌ی تیدا کۆ
بیته‌وه، وحه‌قی خوی پیان بدات، وئارام گر بیت
له‌سه‌ریان، ئه‌وا پاداشتی‌کی بی ئه‌ندازه ده‌دریته‌وه

وه شیخ ابن عثیمین ده لیت: (ولا ينبغي للرجل أن يتخلفَ عن صلاة التَّراوِیح، لِنالِ ثوابها وأجرها، ولا ينصرفُ حتى ينتهي الإمامُ منها ومن الوترِ ليحصلَ له أجرُ قيام الليل كله).

مجالس رمضان .

واته: گونجاو نی یه بو پیاو دوا که ویت
له نویژی ته راویح ، به لکو خیر وپاداشته که ی
ده ست که ویت ، ونویژه که به جی نه هیلیت تاوه کو
پیش نویژ به ته واوی لی ده بیته وه ونویژی ویت
ده کات به لکو پاداشتی هه موو شه وه که ی ده ست
که ویت.

* * * * *

گه نجینه سییه م: قورئان خویندن :

کاتیک له رۆژه کانی مانگی رهمه زاندا رۆژوو
بگیردریت وله شه وکانی دا ته راویح وشه ونوێژ
بکریت ئەوا قورئان خویندن لهو مانگه دا شهو
ورۆژدا ده خویندریت ؛ له بهر ئەوهی مانگی
رهمه زان مانگی قورئان خویندن وله بهر کردن وکار
پیکردنیه تی ، ویه کییک لهو فهرموودانهی به لگه ن
له سه ر تایبه تمه ندی رهمه زان به قورئان فهرمووده ی
: (إن جبریل کان یلقى النبی فی کل لیلة من
رمضان، فیدارسه القرآن). متفق علیه .

واته: جبریل علیه السلام له هه موو شه ویکی
رهمه زاندا ده گه شت به پیغه مبه ر وقورئانی پێ دوو
باره ده کرده وه وپیی ده خوینده وه .

گه نجینه کانی مانگی رهمه زان

ئه مه جگه له سه رقال بوونی پیغه مبه ر ﷺ به
خویندنی قورئان له نویژه فره زه کاندای .

وه خویندنی قورئان یه کیکه له باشترین
وگه وره ترین گه نجینه کان که خودا به م ئومه ته ی
به خشیوه ، پیغه مبه ر ﷺ فره موویه تی : (من قرأ
حرفاً من کتاب الله فله به حسنة ، والحسنة بعشر
أمثالها ، لا أقول : {الم} حرف؛ ولكن : ألف حرف
، ولام حرف ، ومیم حرف) رواه الترمذی ۵ / ۱۷۵ وانظر
صحیح الترمذی ۳ / ۹ و صحیح الجامع الصغیر ۵ / ۳۴۰ {وصحابی
الحديث هو عبد الله بن مسعود (رضي الله عنه)}.

واته: هه ر که سیکی پیتیکی له قورئان
بخوینیته وه ئه وه چاکه یه کی بو دهنوسریت، هه ر
چاکه یه کیش به ده قات بو ی دهنوسریت، من نالیم:

(الم) پیتیکه، به لکو (ألف) پیتیکه و (لام) پیتیکه
و (میم) یش پیتیکه.

به شیوهیه کی ساده سوره تی فاتحہ ۱۳۳ پیت
له خو ده گریت ئەمه جگه له (بسم الله الرحمن
الرحم) ، ئەو که سهی ده یخوینیت ۱۳۳۰ خیری بو
ده نوسریت .

وه یه ک لاپه ره ی قورئان ۶۰۰ پیته و ئەو
که سهی ده یخوینیت ۶۰۰۰ خیری بو ده نوسریت ،
وخودا بو هەر که سیك بیهوی زیاتریشی بو
ده نوسییت ، ئەی چ ده لییت گەر موسولمان رۆژانه
جوزئیک یاخود دوو یاخود سی یاخود زیاتر
بخوینیت ؟

گه نجینه کانی مانگی ږمه زان

بیگومان نهو کهسه بالانسی چاکه ی بهرز
ده کاته وه ، وتاوانه کانی ناهیلت ، ههروه ک خوی
پهروه ردگار فهرموویه تی: ﴿ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّاكِرِينَ ﴾ .

واته: بهراستی چاکه کان خراپه کان
نه سرپته وهو ناهیلت، نه مه یادخستنه وهیه بو نهو
که سانه ی که په ندو ئاموژگاری وهرئه گرن و بیر
نه که نه وه.

* * * * *

گه نجینه ی چوارهم: پارانه وه تیایدا وه لام دهدریته وه:

بیگومان پارانه وه عیاده ته ههروه ک پیغه مبه ر
هه والی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له باره وه داوه وله فهرمووده یه کی تردا
له باسی فه زلی پارانه وه دا فهرموویه تی: (لیس
شیء اکرم علی الله من الدعاء) رواه الترمذی وأحمد
وحسنه الألبانی .

واته: هیچ شتیک به ئەندازه ی پارانه وه له لای
خودا ریژدار نی یه .

وه له ره مه زاندا جوړه ها خیر و به ره که ت و
گه نجینه هه ن به لام به داخه وه زور له موسولمانان
لیی بی ئاگان ، وخویان سه رقāl ده که ن
به شتانی که وه که خیریان که متره ، جا یه کییک له و

گه نجینه کانی مانگی رهمه زان

گه نجینانه ی که لئی بی ئاگان له مانگی رهمه زاندا
دوعا وپارانه وهیه ، پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له م بارهیه وه
فه رموویه تی: (**إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عِتْقَاءَ فِي كُلِّ**
يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ - يَعْنِي فِي رَمَضَانَ - وَإِنْ لَكُلِّ مُسْلِمٍ فِي
كُلِّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ) رواه البزار
وصححه الألباني .

واته: خوی بهرز وبلند لهه موو شهو
ورپوژیکه رهمه زاندا کومه له که سانیکه ههیه
رزگاریان ده کات له ئاگری دۆزهخ ، وهه موو
موسولمانیک لهه موو شهو ورپوژیکدا
پارانه وهیه کی وه لامدراوه ی ههیه .

وه پارانه وه چهند ئاداب وړیکاریکی ههیه
گهر موسولمان جی به جییان بکات ئومید
ده کریت وه لام بدریته وه:

- ۱- پیش پارانه وه سوپاس وستایشی خدا
بکات وسه لاوات بدات له سهر پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.
- ۲- ده ست نویژ گرتن ، وړوو کردنه قیبله ،
وده ست بهرز کردنه وه له کاتی پارانه وه دا .
- ۳- دان نان به تاواندا ، وخو زه لیل و ملکه چ
کردن بو خدا .
- ۴- ئیلحاح و پیداگری کردن له پارانه وه دا .
- ۵- ده نگ نزم کردنه وه و به په نهانی پارانه وه .
- ۶- به شیوه ی شاعر نه پارانه وه و پارانه وه به و
که لیانه ی که گشتگیرن .

۷- پارانه وه له و کات وجیگایانه دا که زیاتر
پارانه وهی تیدا گیرا ده بیټ له نیوان بانگ وقامه تدا
، و سی یه کی کوټایی شه و ، و سه عاتی کوټایی
رۆژی ههینی ، و کاتی پارشیو کردن ، و شکاندنی
رۆژوو ..هتد .

* * * * *

گه نجینه ی پینجه م: خیر وسه دهقه کردن:

پیغه مبهری ئازیز ﷺ سه خیرترین مروّف بوو و له ره مه زاندا و کاتی جبریل ده هاته لای زیاتر سه خی ده بوو ئه و کاته ی قورئانی پی دوو باره ده کرده وه ، و له با خیراتر وسه خی تر بوو له گه یاندنی خیر و چاکه و سه دهقه دا .

ئیمامی ئیین ره جهب چهند سودیکی مانگی ره مه زانی باسکردوو له وانه:

۱- ریزداری زه مان و کرده وه کردن له ره مه زاندا خیری زیاتره، فرموده یه ک له پیغه مبه ره وه ﷺ ریوایه ت کراوه وتیایدا هاتوو ه: (**أفضل الصدقة** ، **صدقة في رمضان**) [رواه الترمذي] .

واته: باشتیرین خیر ، خیر کردنه له ره مه زاندا .

۲- یارمه تی دانی که سانی ږوژووه وان ونوړ
خوینان وئوانه ی زیکر ویادی خودا ده که ن له سهر
ئو عیاده ته ی که ئه نجامی ددهن ، ئه مهش وا
ده کا هه مان پاداشتی ئه وانی ده ست که ویت .

۳- یه کیکی تر له وانه خودا له ږمه زاندا زیاتر
ږحم به به نده کانی ده کات ولیان خوش ده بیت
ورزگاریان ده کات له ئاگر به تایبه ت له شه وی
قه دردا ، خوی پهره ردگار ږحم به و به ندانه ی
ده کات که به ږه حمن ، وهه رکه سیک سه خی بیت
له گه ل به نده کانی خودادا خوداش سه خی ده بیت
له گه لی وزیاتری پی ده به خشیت (والجزاء من
جنس العمل) .

۴- ئەنجام دانی پۆژوو و خیر لهو شتانهن
که به ههشت مسۆگەر ده کهن ، ههروهک
له فهرمووده که ی عه لی دا هاتوو که له پیغه مبه ره وه
ﷺ گێراویه تیه وه و ده فهرمویت : (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَرَىٰ ظُهُورَهَا مِنْ بَطُونِهَا وَبَطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا
فَقَامَ أَعْرَابِي فَقَالَ لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟
قَالَ لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ وَأَدَامَ
الصِّيَامَ وَصَلَّىٰ لِلَّهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامَ). والحديث
أخرجه الترمذي في سننه وحسنه الإمام الألباني رحمه الله.
واته: له به ههشتدا جوړه خانویه ک هه یه
له ناوه وه ی پووی ده ره وه ی ده بیندریت ،
وله ده ره وه ی پووی ناوه وه ی ده بیندریت ، پیاویکی

دهشته کی ههستا وگوتی ئه و خانوانه بو کی یه
ئهی پیغه مبهری خودا ؟

فهرمووی: بو ئه و کهسانه یه که قسه ی جوان
ده کهن و خواردن ده به خشن و به رده و امی دده دن
به ږوژوو گرتن و نویژ ده کهن له کاتیځدا که خه لک
نوستوون .

۵- وه ههروه ها کو کردنه وه ی ږوژوو وخیر
له یه ک کاتدا زیاتر تاوان ده سرنه وه و مروځ دوور
ده خه نه وه له ناگری دوزه خ .

۶- یه کیکی تر له وانه ئه وه یه ږوژوو حه تمه ن
که م وکورتی تیډا ږوو ده دات ، بویه خیر و سه ده قه
ئو ناته و او یانه پر ده کاته وه .

گه نجینه ی شه شه م: خواردن دان به که سانی رۆژوو وه وان:

ئه مه ش جوریکی تاییه ته له کاری چاکه
وسه خنی بوون له مانگی ره مه زاندا وله بارهی
فه زله که یه وه فه رمووده یه ک له پیغه مبه ره وه ﷺ
هاتوو ه که فه رمویه تی : (من فطر صائما کان له
مثل أجره من غیر أن ینقص من أجر الصائم شیء) .
واته: هه رکه سیک خواردن بدات به رۆژوو وه وان
بۆ ئه وه ی رۆژوو وه که ی بشکینیت ئه وا هه مان
پاداشتی ئه وی ده ست ده که ویت بی ئه وه ی
پاداشتی رۆژوو وه وان ه که کم بیه وه .

وه هر له باره ی فه زلی خواردن دان ئەم ئایه ته
پیرۆز هاتوووه: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ
مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾

واته: وه خواردن به خه لکی ئە به خشن له بهر
خۆشه ویستی خوا، یا خود (عَلَىٰ حُبِّهِ) له بهر
خۆشه ویستی خواردنه که ئە مه یان ماناکه ی
نزیکتره هر چه نده خواردنه که یان له لا
خۆشه ویسته وه له لایان گرنکه وه خویان
پیوستان پیه به لام ئە یبه خشن و ئە یدهن به
[مِسْكِينًا] فه قیرو هه ژارو نه دار [وَيَتِيمًا] وه به بی
باوک [وَأَسِيرًا] (٨) وه به دیل .

گه نچینه کانی مانگی ره مه زان

وه كه سى رږوژووه وان له كاتى به رږوژوو بووندا
زياتر حهز به خواردن ده كات به به راورد
به كاته كانى تر ، بويه گهر كه سيك هه ستيت
به خواردن دان به رږوژووه وان لهو حاله ته دا ئه وا
خواردنى به خشيوه له كاتيكا لاي خوى
خوشه ويسته ، وئوه جورىكه له سوپاس كردنى
خودا بو ئه و نيعمه تانه ي پيى به خشيوه .

* * * * *

گه نجینه کانی مانگی ږمه زان

گه نجینه ی حه و ته م: عومره کردن له ږمه زاندا :

یه کیکی تر له خیر و بهر که ته کانی ږمه زان
عومره کړنه تیایدا وپادا شتیکی گه وره هه یه
وده بیته هوکاری چوونه به هه شته وه ویاخود خیری
حه جیک له گه ل پیغه مبه ردا صلی الله علیه و آله.

عبداللهی کوری عه باس رضي الله عنها
گیراویه تیه وه و ده لیت : پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله
به ئافره تیکی ئه نساری فهرموو - که پیی ده و ترا (أم
سنان) - : «ما منعك أن تحجي معنا؟» قالت: "لم يكن
لنا إلا ناضحان، فحج أبو ولدها وابنها على ناضح،
وترك لنا ناضحاً ننضح عليه"، قال: «فإذا جاء رمضان
فاعتمري فإن عمرة فيه تعدل حجة». متفق عليه.

گه نجینه کانی مانگی ره مه زان

واته: نه وه چی یه چ شتیک ریگری لی کردی
حه جمان له گه ل بکه یت ؟

گوتی: ئیمه تهنه دوو وشرمان هه بوو ئاومان
پی دهدات ، باوکی منداله که ی وکوره که ی له سه ر
وشریک هه جیان کرد ، و وشریکی بو
جیهیشتین وئاوی پی دده دین ، فهرمووی : گهر
ره مه زان هات نه وا عومره مان له گه ل بکه چونکه
عومره کردن له و مانگه دا خیری هه جیکی هه یه .

وه یه کیکی تر له و گه نجینانه ی که
له ره مه زاندا به ده ست دیت که سی عومره کات
هه لی بو ده ره خسیت نوژ له مزگه وتی پیغه مبه ر
وکه عبه ی پیروژدا بکات ، له کاتیکیدا

صلی الله
وسلم

گه نجینه کانی مانگی ږهه زان

پیغه مبهري خوا ﷺ له باره ی نویژ کردن تیایاندا
فه رموویه تی: {صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ
صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ} رواه الشيخان .
واته: یه ک نویژ له مزگه و ته که ی مندا خیری
زیاتره له هه زار نویژ له ناو مزگه و ته کانی تر دا جگه
له {المسجد الحرام} ی (مکه) .

و (ابن ماجه والبزار) ئه مه یان بو زیاد
کردوو و بطلالة فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ
أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ } .

واته: یه ک نویژ له {المسجد الحرام} دا خیرتره
له سه د هه زار نویژی مزگه و ته کانی تر دا .

تییینی:

پیویسته ئەوه بزانییەت که عومره کردن
له ره مه زاندا هەر چه ند خیری حه جیکی هه یه به لام
فه ریزه ی حه ج له سه ر ئەو که سه ناکه وییەت
که هیشتا حه جی نه کردووه ؛ چونکه خیره که ی
وه ک حه ج وایه نه ک وه ک حه ج بییەت و حه ج
له سه ر مروّف لابه رییەت .

* * * * *

گه نجینه ی هه شته م: ئیعتیکاف ومانه وه له مزگه وتدا :

یه کیکی تر له گه نجینه و ده سته و ته کانی
رهمه زان ئیعتیکاف ومانه وه یه له مزگه وتدا بو
خواپه رستی ، پیغه مبهری خوا ﷺ زور سوور بوو
له سه ری له رهمه زاندا ، له سه حیخی بوخاری
وموسلیم دا هاتوو ه عائیشه خوا لیان رازی بی
ده لیت: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ يَتَكْفَى الْعَشْرَ ° الْآخِرَ
مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ) (متفق علیه) .

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له ده شه وی کو تایی
رهمه زاندا ئیعتیکافی ده کرد تا وه فاتی کرد، پاشان
خیزانه کانی له دوا ی خوی ئیعتیکافیان ده کرد.

گه نجینه کانی مانگی رهمه زان

وه له فهرمووده یه کی تر دا عائیشه
ده فهرموویت کانی یعتکف العشر[°] (الأواخر).

واته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله له ده شهوی کووتایی
رهمه زاندا ئیعتیکافی ده کرد تا وای لیّهات نه و
سالهی که تیایدا وه فاتی کرد بیست رۆژ
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ئیعتیکافی کرد .

وه نه نهس خوا لیی رازی بیت ده لیت: (كَانَ
النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَكْفَى الْعَشْرَ[°] - الْأَوَّخِرَ
مِنْ رَمَضَانَ ، فَلَمْ يَتَكْفِ عَامًا ، فَلَمَّا كَانَ فِي الْعَامِ
الْمَقْبَلِ اعْتَكَفَ عَشْرًا[°]) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ
وَلِأَحْمَدَ وَأَبِي دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَهَ هَذَا الْمَعْنَى مِنْ رِوَايَةِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ

واته: پیغه مبهر صلی الله علیه و آله له ده شهوی کووتایی
رهمه زاندا ئیعتیکافی ده کرد ، و سالیکیان

گه نجینه کانی مانگی رهمه زان

ئيعتيكافي نه كرد ، جا كاتى سالى دواى ئه وه هات
بيست رۆژ ئيعتيكافي كرد .

ئيامى زوهرى ده لىت: (عَجَبًا لِلْمُسْلِمِينَ، تَرَكَوا
الاعْتِكَافَ، وَإِنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَتْرُكْهُ مِنْذُ دَخَلَ الْمَدِينَةَ،
كُلَّ عَامٍ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ تَعَالَى").

واته: موسولمانان چهند سهيرن ، وازيان

له ئيعيكاف كردن هيئاوه ، له كاتيكا پيغه مبهري ﷺ

له و كاتهى هاته مهدينه ههركيز وازى لى نه هيئاوه

، هه موو ساليك له ده شهوى كووتايى رهمه زاندا

تاوه كو خوداى گه وره گه پرانديه وه بو لاي خووى و

گياني كيشا .

جا ئیعتیکاف : مانه وه یه له مزگه وتدا
به دابرا نی مروڤ له خه لک وخۆ یه کلایی
کردنه وهی بۆ عیبادت کردنی خودا ، وبه
ئیتیکاف مروڤ ده توانیت زیاتر له خودا نزیک
بیته وه وخیر وپاداشتی زۆر دهست بخت و
ره زامه ندی خودا وبه هه شته که ی به دهست بخت .
بۆیه گرنگه ئه و که سه ی که ئیتیکاف ده کات
خۆی سه رقāl بکات به و شتانه وه که ئیتیکافی
له پیناودا کردو وه له وانه قورئان خویندن ودوعا
وپارانه وه وزیکر ویادی خودا وجگه له م
عیباده تانه ش .

گه نجینه ی نوږیه م: شهوی قه در :

سویند به خوا گه نجینه یه کی به نرخه وهه رکه س
لیی بی بهش بیت ئه وا بی بهش بووه له خیریکی
گه وره ، وهه رکه سیک خوا کاری بو ئاسان کات
وبه دهستی بینیت ئه وا سه رکه وتوو وسه رفرازه
به ئیزنی خوا ، خوی په روه ردگار فه رموویه تی:

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا
لَيْلَةُ الْقَدْرِ (۲) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳)
تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ
(۴) سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ (۵) ﴾.

واته: ئیمه ئه و قورئانه پیروزه مان دابه زاندوته
خواره وه له شهوی قه دردا، ئه ی محمد - ﷺ - تو
چوزانی ئه م شهوی قه دره چ شهویکی پیروزو

گه نجینه کانی مانگی ره مه زان

گه وره و پر خیر و به ره که ته ، ئەم شهوی قه دره
عیبادهت کردن و خواپه رستی تییدا ئەجرو
پاداشتی زیاتره له هه زار مانگ، لهو شه وه دا
مه لائیکهت دائه به زن ، وه روحیش دائه به زنی که
مه به ست پی جبريله [بِإِذْنِ رَبِّهِمْ] به فرمانی
خوای گه وره هُنَّ كُلٌّ أَمْرٍ (٤) به هه موو
فرمانیک له لایه ن خوای گه وره وه دائه به زن. ئەو
شه وه سه لامهت و هیمن و ئارامه و شهیتانه کان
ناتوانن هیچ خراپه یه کی تیادا ئەنجام بدهن، یان
ئازاری هیچ که سیك بدهن، یاخود و تراوه:
مه لائیکه ته کان له شهوی قه دردا سلاو له ئەهلی
مزگه وته کان ئە کهن تا ده رکه وتنی فهجرو بانگی
به یانی.

گه نجينه کانی مانگی رهمه زان

وه سوننه تیشه له و شه وه دا ئهم دو عايه زۆر
بكهی: (اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي)
وه كو عائشه پرسيارى له پيغه مبه ر كرد - ﷺ -
فه رمووی: ئهم دو عايه زۆر بكه: خوايه تو عه فو و
ليبووردهی و لیبووردهیت خوش ئه وی خوايه لیان
بووره خوايه لیان خوش به، والله أعلم .
وه پيغه مبه ر ﷺ کاتی مانگی رهمه زان هات
فه رمووی: ((ان هذا الشهر قد حضرکم ، وفيه ليلة
خير من الف شهر ، من حرمها فقد حرم الخير كله ،
ولا يحرم خيرها الا محروم) صحيح الترغيب
والترهيب ۹۹۰ .

گه نجینه کانی مانگی ره مه زان

واته : ئه و مانگه هاته لاتان ، وه شه ویکی
تیا به خیری زیاتره له هه زار مانگ ، هه که سی له
خیری بی بهش بی ئه وه له هه موو خیری بی
بهش بووه ، وه که سیک له خیری بی بهش نابی
ئیللا ئه وهی خوی بی بهش بی .

وشه وی قه در له ده شه وی کو تایی مانگی
ره مه زان دایه ، و پیویسته موسولمان سوور بی
له سه ر زیندوو کردنه وهی وله ده ست نه دانی ،
وعیاده تی زور تیادا بکات ، به لکو خیری ئه و
شه وهی به نسیب بی ، پیغه مبه ر ﷺ

فه رموویه تی: (مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا
غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) متفق علیه .

گه نجینه کانی مانگی ږمه زان

واته : هه کسې شهوی قه در زیندو بکاته وه
و باوه ږی پپی هه بی و چاوه ږی پاداشتی خوا بی ،
خوا له تاوانه کانی پیشووی خوښ ده بی .
دهی برای موسولمان سوور به له سهری وئهم
خیږه گه ورهیه له ده ست خوټ مده ، وهه ولده ئه و
ده شه وه به نویژ و عیبادت وزیکر وقورئان خویندن
به سهر به ره .

* * * * *

گه نجینه ی دهیم : پرگار بوون له ئاگری دۆزهخ :

ئه م گه نجینه یه خه لات و به خششی خودایه بو

که سانیک به جوانی پوژوویان گرتبیت

وئه ندامه کانی لاشه یان پاراستبیت له و شتانه ی

خیری پوژوو که م ده که نه وه ، و مامه له ی باش بیت

له گه ل خه لکدا ، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی :

: **لَا لِلَّهِ عِتْقَاءَ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ** (رواه الزار

وصحه الألباني .

واته : خودا له هه موو شه و و پوژئیکی

ره مه زاندا چه ند پرگار کراویکی هه یه له ئاگری

دۆزهخ .

وه هه روه ها فه رموویه تی : **(اللَّهُ عِنْدَ كُلِّ فِطْرٍ**

عِتْقَاءَ) رواه أحمد وحسنه الألباني .

گه نجینه کانی مانگی ږمه زان

واته: خودا له کاتي هه موو ږوژوو شکاندنيکدا
چه ندان ږزگار کراويکي هه يه له ئاگري دوزه خ .
وه گهر موسولمان نهو هوکارانه بگريته بهر
که ده بيته هوې ږزگار بوون له دوزه خ نهوا
به ته نکيد پاداشته که ي به ده ست دينيت ، له وانه:

پاريزگاري کردن له عيرز و ناموسي موسولمان
و ديفاع لي کردنی :

پيغه مبر ﷺ فرموويه تي: (من ذب عن
عرض أخيه بالغيبة كان حقا على الله أن يعتقه من
النار). رواه أحمد وصححه الألباني.

واته: هر که سيک له پاش مله بهرگري له
عيرزي براهي بکات نهوا مافه له سهر خواي
گه وره که نهو که سه ږزگار بکات له دوزه خ.

ره وشت جوانی :

پیغمبر ﷺ فرموده تی: (مَنْ كَانَ سَهْلًا
هَيِّنًا لَنَا ، حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ) رواه الحاكم وصححه
الألباني .

واته: هر که سبک ئاسان و له سهر خو و نه رم
نیان بیت ، ئەوا خودا حه رامی ده کات له ئاگری
دۆزه خ .

گریان له ترسی خودا :

پیغمبر ﷺ فرموده تی: لَا يُلْجِ النَّارَ رَجُلٌ
بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ ،
وَلَا يَجْتَمِعُ غِبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ جَهَنَّمَ) رواه
أحمد وصححه الألباني .

واته: پیاویک ناچیتته نیو ئاگره وه که له ترسی
خودا گریابیت تاوه کو شیر نه گهریتته وه نیوان
گوان ، وهه رگیز تۆزی ساحه ی جیهاد و دوکه لی
دۆزه خ پیکه وه کو نابنه وه .

له کو تاییدا ده لیین:

ئه ی پهروه ردگار له ئاگری دۆزه خ بمانپاریزه ،
و له تاوانه کانمان خوش به ، و نویژ و رۆژوو و
عیباده ته کانمان لی قه بول بکه ، و به خته وه ری دنیا
و دوارۆژمان بکه .

وصلی الله علی نبینا محمد وآله وصحبه وسلم .